

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/83/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312010392
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Bargel
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5312010392.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Pavla Polku, na neverejnom zasadnutí konanom 10. septembra 2013 prejednal sťažnosť odsúdeného C. D. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3Nt/9/2012 z 20.2.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného C. D. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Čadca podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného C. D. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/93/2011.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený, a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Čadca 20.2.2013. Sťažnosť následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Poukázal v nej na to, že okresný súd nesprávne vyhodnotil nové skutočnosti, ktoré predniesol na verejnom zasadnutí pred vydaním napadnutého uznesenia. Uviedol nové skutočnosti, ktoré v spojení s ostatnými skutočnosťami a dôkazmi odôvodňujú iné, miernejšie rozhodnutie o treste. Nahlásil, že neoprávnený odber a elektrinu on neodoberal. Žiadal, aby nadriadený súd posúdil ním uvádzané skutočnosti v spojení s ostatnými skutočnosťami a dôkazmi ako nové a odôvodňujúce miernejší výrok o treste. Žiadal tiež, aby on aj jeho obhajca boli upovedomení nadriadeným súdom o termíne zasadnutia o jeho sťažnosti a aby mu bola umožnená účasť na zasadnutí nadriadeného súdu o prejednaní jeho sťažnosti. Žiadal, aby nadriadený súd mal pri rozhodovaní o jeho návrhu celý spis, aby posúdil všetky okolnosti prípadu, vyžiadal si všetky potrebné správy, aby preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj správnosť konania predchádzajúceho napadnutému uzneseniu. Navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol vo veci sám tak, že povolí obnovu konania vo veci 3T/93/2011.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného C. D. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného C. D. neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 3T/93/2011. Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Rozhodnutiu Okresného súdu Čadca nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Čadca, č.k. 3T/93/2011-111 z 9.1.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, sp.zn. 2To/70/2012 zo 4.7.2012 bol C. D. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zák. Za tento prečin bol podľa 212 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, 37 písm. m) Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Skutkovým základom pôvodného právoplatného rozsudku bolo zistenie súdu, že odsúdený C. D. aj napriek vedomosti o tom, že rodinný dom č. XXX v meste F. - H. L., okr. W., je neoprávnené napojený na elektrickú sieť, taktiež odoberal elektrickú energiu a používal ju v domácnosti v období od presne nezisteného dňa v mesiaci júl 2010 do dňa 17.2.2011, pričom odber elektrickej energie bol vykonávaný bez toho, že by tento bol zaznamenaný, čím dodávateľovi elektrickej energie, spoločnosti SSE - Distribúcia, a.s. Žilina spôsobil za obdobie od neoprávneného napojenia sa na elektrické vedenie dodávateľa elektrickej energie až do dňa 17.2.2011, kedy bol neoprávnený odber elektrickej energie ukončený, škodu v sume najmenej 526,12 Eur, určenú v zmysle vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 154/2005 Z.z., pričom odber elektrickej energie podlieha spoplatneniu v zmysle zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike v platnom znení.

V konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Skutkové závery zistené súdom prvého stupňa si osvojil, pretože vychádzali z dôkazov, ktoré obsahuje spis, a v podrobnostiach na ne nadriadený súd odkazuje. Za správne považuje nadriadený súd aj právne argumenty súdu prvého stupňa vyjadrené vo výroku a v odôvodnení napadnutého uznesenia. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia považuje nadriadený súd za nadbytočné.

Krajský súd dodáva, že odsúdený C. D. v návrhu na povolenie obnovy konania v podstate uvádza rovnaké skutočnosti, ktoré na svoju obhajobu tvrdil už v základnom konaní v štádiu prípravného konania, t.j., že dňa 16.7.2010 sa vrátil z výkonu trestu a už v tom čase bola na rodinný dom, v ktorom býva, napojená električka. On brata viackrát upozornil, aby tú električku odpojil, lebo on za to už sedieť nechcel. Brat si však nedal povedať, a preto to išiel nahlásiť na políciu do Turzovky. Potvrdil, že sám električku používal asi jeden mesiac po tom, čo sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody. Od augusta on vôbec nemal električku vo svojej izbe. Táto bola zapojená len v kuchyni a v izbe jeho brata. V konaní o povolenie obnovy konania odsúdený navyše uviedol, že od júla 2010 do septembra 2010 bol na brigáde v Českej republike. Neoprávnený odber bol nahlásiť v septembri 2010. Až do zistenia neoprávneného odberu (t.j. do 17.2.2011- pozn. nadriadeného súdu) nepoužíval žiadne elektrické spotrebiče.

Aj podľa názoru krajského súdu nešlo o skutočnosti nové, resp. s novým obsahom, pretože ide len o subjektívne tvrdenia odsúdeného, ktoré nepodložil nijakými konkrétnymi skutočnosťami. Uvedené skutočnosti by v spojení s dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní neprinesli iné rozhodnutie ako rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v sťažnostnom konaní bolo, že trestnú činnosť odsúdeného C. D., konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného rozsudku, preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní (svedkovia G. R. a G. T. - kontrolóri poškodenej spoločnosti, svedok G. L., ďalej listinné dôkazy: protokol o zistení neoprávneného odberu elektrickej energie, zápisnica o obhliadke miesta činu a fotodokumentácia).

K sťažnostnej námietke, resp. žiadosti odsúdeného, aby on aj jeho obhajca boli upovedomení nadriadeným súdom o termíne zasadnutia o jeho sťažnosti a aby mu bola umožnená účasť na zasadnutí nadriadeného súdu o prejednaní jeho sťažnosti, krajský súd uvádza nasledovné.

Podľa § 291 Tr. por. na verejnom zasadnutí rozhoduje súd, ak to zákon výslovne ustanovuje.

Podľa § 301 Tr. por. na neverejnom zasadnutí rozhoduje senát tam, kde nie je zákonom predpísané, že sa rozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí.

Podľa § 302 ods. 1 Tr. por. neverejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu a zapisovateľa.

Podľa § 302 ods. 2 Tr. por. veta prvá, iné osoby sú z účasti na neverejnom zasadnutí vylúčené; pri rozhodovaní o väzbe má právo zúčastniť sa na neverejnom zasadnutí aj prokurátor, obvinený a jeho obhajca; pri rozhodovaní o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe môže predseda senátu účasť týmto osobám umožniť.

Treba zdôrazniť, že Trestný poriadok v nijakom zákonom ustanovení neukladá nadriadenému súdu povinnosť rozhodnúť o sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí.

Vzhľadom na to krajský súd nebol povinný pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného C. D. proti napadnutému uzneseniu (t.j. uzneseniu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania) nariadiť verejné zasadnutie a nebol ani žiadny zákonný dôvod, aby bol odsúdený a jeho obhajca upovedomovaný o konaní, resp. termíne neverejného zasadnutia.

Sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu preto krajský súd zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.